

kaaskrabbber

GEMEENSCHAPSKRANT

DROGENBOS • JAARGANG 24 • NR 1 • FEBRUARI 2023
UITGAVE VAN GC DE MUSE EN VZW 'DE RAND'

PB- PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Brandweerman Rudy Dewinter: 'Ik heb mijn droom waargemaakt'

Nouche Sents: 'Ik wil iets doen voor de mensen'

Voetbalclub Union wil stadion bouwen op de Bemptsite

FR • DE • EN
traductions
Übersetzungen
translations

Verhuist Union naar Drogenbos?

Hoe je het ook draait of keert: vandaag is Union 'de ploeg van 't stad'. Maar omdat het huidige Joseph Marienstadion niet uitgebreid en gemoderniseerd kan worden, moet de ploeg op zoek naar een nieuwe plek voor een nieuw stadion. En die nieuwe plek ligt hoogstwaarschijnlijk aan de Bemptsite in Vorst, bijna op de grens met Drogenbos. In januari vorig jaar gaf een studie van het bureau Perspective Brussels de Bemptsite in Vorst aan als meest geschikte locatie voor een nieuw voetbalstadion. Om het stadion te kunnen realiseren zou de club met privé-investeerders in zee gaan. Ook de gemeente Vorst, de eigenaar van het terrein, wilde al een tijdje meer duidelijkheid, die de club begin dit jaar verschaftte: het stadion komt hoogstwaarschijnlijk aan de Britse Tweedelegerlaan, op een steenworp van Drogenbos. Natuurlijk is er nog een weg te gaan, van allerhande procedures voor de aankoop van het terrein over de toekenning van vergunningen, de bereikbaarheid met het openbaar vervoer tot de exploitatie van het stadion. De club lichtte nu een tipje van de sluier op. De vraag blijft hoe de gemeente Vorst zich wil positioneren, want de gemeente is niet meteen overtuigd van de meerwaarde van een modern stadion.

Volgens de info die de club tijdens de infosessie meedeelde, zou het stadion zowat 16.000 mensen kunnen ontvangen. Er zou geen hotel komen, waarvan eerst sprake was.

De ingang zal op 2,5 km van het huidige Dudenpark liggen. De club hoopt nu op een doorbraak zodat het dossier in een stroomversnelling komt.

Buurgemeenten Sint-Pieters-Leeuw en Drogenbos maken zich geen grote zorgen over een nieuw stadion zo dicht bij hun grondgebied. Schepen Marc Vettori (Drogenbus Plus-LB): 'We hebben ons standpunt nog niet officieel overgemaakt aan de gemeente Vorst, maar over dit dossier hebben we een goede communicatie met hen. De terreinen liggen volledig in Vorst, weliswaar op enkele honderden meters van ons grondgebied. Wij verwachten weinig tot geen hinder. Momenteel wordt de parkeertoren van Audi Brussel gebruikt. Vandaar gaat het dan met shuttles naar het stadion. Ik ga ervan uit dat deze werkwijze zal worden voortgezet of verbeterd. Verwacht wordt dat het nieuwe stadion voor minder verkeersoverlast zal zorgen. De site ligt vlak bij afrit 17 van de ring. Al blijft de mobiliteit natuurlijk wel een belangrijk aandachtspunt.' Heel wat supporters uit Drogenbos nemen vandaag de tram naar het stadion, en naar eigen zeggen zijn zij zinnens dat te blijven doen. 'Ze verzamelen aan het rondpunt, drinken daar een pintje en nemen dan de tram. Na de wedstrijd doen ze dat in omgekeerde richting. Als er toch te veel verkeershinder rond het nieuwe stadion ontstaat, zullen we dat met de gemeente Vorst en de club bespreken.' (HD).

Werken nieuw centrum schieten op

Je bent ervoor of je bent ertegen, één zaak is zeker: de werken aan het nieuwe centrum van de gemeente schieten stilaan op. 'Square Garden, waar inwoners elkaar ontmoeten, kinderen spelen en senioren elkaar treffen', zoals zo mooi wordt geformuleerd, nadert met rasse schreden. Het moet het kloppende hart worden met een centraal autoluw plein, met toch de nodige parkeerplaatsen. Uiteindelijk is het de bedoeling om te komen tot een kwalitatieve samenhangende ruimte met een kernversterkend effect. Zo wordt er gedacht aan lokale handel, een medisch centrum en een kinderopvang. Het project bevat ook een park met groen en een speeltuin. Het nieuwe ontmoetingscentrum moet een trekpleister worden waar de mensen elkaar kunnen tegenkomen

Nog even een korte timing van de werken. De werken werden in mei 2021 gestart met de bouw van residentie Nova (A) en Ava (B). Deze wooneenheden worden in het eerste kwartaal van 2023 opgeleverd. De bouw van Nola (D-E-F) werd in augustus 2022 gestart. De oplevering van deze woonunits is gepland in het eerste kwartaal van 2024. De derde en laatste fase, met het gemeenschapscentrum en bijhorende appartementen (C) of Lina, start in het eerste kwartaal van 2023. De oplevering is in eerste kwartaal van 2024 gepland. Het aanpalende park wordt al heraangelegd sinds september 2022. Het ontmoetingsplein, de parking en de wegen worden afgewerkt in het najaar van 2023. (HD)

Sporthal aan renovatie toe

De sporthal van Drogenbos dateert van 1972 en is dus 50 jaar oud. De zaal heeft haar beste jaren gekend. De zaal biedt heel wat verschillende sporten onderdak. Talrijke sportclubs zijn er actief: volleybal, basketbal, tennis, tafeltennis, badminton, biljart, senioren gym en zaalvoetbal. Om daar comfortabel van de zaal te kunnen blijven genieten, is de infrastructuur aan een grondige opknappbeurt toe. Tijdens de gemeenteraad van 20 oktober vorig jaar kwam onder meer het aanbrengen van isolatie op het dak van de sporthal ter sprake. Het was een fiere schepen José Lefever (Drogenbos-Plus LB) die een stuk isolatiemateriaal mee had om aan zijn collega's te tonen. De isolatie van het dak zou 296.000 euro moeten kosten en is dringend nodig. Daar werden zijn collega's niet bepaald geestdriftig over. De oppositie van UF en GO1720 vonden het allemaal nogal knip- en plakwerk. Uiteindelijk werd het punt afgevoerd. Schepen Marc Vettori (Drogenbos-Plus LB) rondde de discussie af met te zeggen dat er een globaal plan voor de sporthal nodig is, maar dat de renovatie dan wel snel anderhalf tot twee miljoen euro zou kunnen kosten. 'De gemeente heeft zelf niet de kennis en de mankracht om zulke grootschalige werken uit te voeren. Het college zal moeten beslissen hoe we dit dossier verder zullen aanpakken.' (HD)

Telex

- De gemeente geeft de inwoners van Drogenbos een premie van 250 euro bij aankoop van een elektrische fiets, een elektrische bakfiets of een gewone bakfiets.
- Jubilerende verenigingen kunnen eenmalig een subsidie krijgen: 500 euro voor een 20-jarig bestaan, 625 euro voor een 30-jarig bestaan, 750 euro voor een 40-jarig bestaan, 875 euro voor 50 jaar, 1.000 euro voor 60 jaar en 1.125 euro voor meer dan 60 jaar.
- Wie zaal de Regenboog wil huren, betaalt voortaan 500 euro waarborg.
- De gemeente, het OCMW en de Passage zijn op zoek naar vrijwillige medewerkers. Interesse? Neem contact op: www.drogenbos.be/nl/thema/2955/vrijwilligerswerking.
- De voorbije zomer lanceerde het OCMW een hitteplan. Alle 73-plussers kregen een drinkfles en de kwetsbaarste inwoners werden opgebeld.
- Geen zin om te strijken? In Drogenbos kun je daarvoor terecht in het strijkatelier, een samenwerking tussen Ferm Huishoudhulp en de gemeente. Plaats van afspraak: de Passage, Grote Baan 293, 02 359 08 10 en 0473 84 99 12.
- Burgemeester Alexis Calmeyn wordt voor de gemeente Drogenbos waarnemend lid van Woonpunt Zennevallei.
- Drogenbos en Sint-Pieters-Leeuw sloten een samenwerkingsovereenkomst af voor het plaatsen van een ondergrondse glascontainer in de wijk Golden Hopestraat-Groot-Bijgaardenstraat. De inwoners van beide gemeenten kunnen er gebruik van maken.
- Voor niet-dringende aangiften of klachten moet je in het wijkkantoor van de politie een afspraak maken via www.pzrode.be of 02 363 73 83.
- Eind november lekte er stookolie in de Korte Linkebeek. De brandweer plaatste een dam om de vervuiling tegen te gaan. Een schuimproduct brak de vervuiling biologisch af.
- Het Felix Art & Eco Museum is genomineerd voor de European Museum of the Year Award 2023, een prestigieuze museumprijs. De winnaar van de EMYA wordt begin mei in Barcelona bekendgemaakt tijdens het Europees Museumforum.
- Op de gemeenteraad van december werd een minuut stilte in acht genomen ter ere van de overleden ere-schepenen Marie-Elise De Sutter.
- Eind vorig jaar werd Thierry Bruier-Desmedt aangesteld tot financieel directeur van de gemeente.
- De gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing blijven behouden op 724, de personenbelasting op 7 %.
- Drogenbos, Linkebeek en Ukkel organiseren ook dit jaar een gezamenlijk kunstenaarsparcours van 21 april (nocturne) tot 23 april.
- Op verschillende plekken heeft het gemeentebestuur kunstenaars hoogspanningscabines laten beschilderen. Het moet de gemeente fleuriger en aangenamer maken.
- Sociaal-culturele verenigingen en sportverenigingen kunnen van de gemeente subsidies krijgen. Zij moeten wel aan bepaalde voorwaarden voldoen die beschreven zijn in het subsidiereglement. (HD)

Brandweerman Rudy Dewinter

‘De tijd dat alle brandweermannen macho’s waren, is gelukkig voorbij’

Rudy Dewinter is al bijna veertig jaar lang brandweerman in hart en nieren. Voor hem is het meer dan een job, het is het realiseren van zijn kinderdroom. Op zondag 26 februari spreekt hij tijdens een ontbijtgesprek in het FeliXart Museum over zijn beroep én passie.

Een passie krijg je vaak al van kleins af aan mee, en dat was bij Rudy Dewinter niet anders. De man is intussen 56, maar al in zijn prille jeugd draaide zijn leven rond de brandweer. ‘Zo lang ik mij kan herinneren, was ik gefascineerd door de brandweer’, vertelt Dewinter. De brandweerauto waar ik als kind mee speelde, was van mij en van niemand anders. Als ik in de verte een brandweersirene hoorde, holde ik er meteen naartoe. Zag ik een

brandweerauto voorbijrijden, sprong ik op mijn fietsje en achtervolgde ik dat grote rode voertuig tot aan de plaats van het onheil. Toen wist ik al dat mijn toekomst bij de brandweer lag.’

Hoe verliep het verder?

‘Ik studeerde mechanica in Don Bosco Halle, werd daarna kinderverzorger en ging verpleging studeren. Die studies heb ik nooit afgerond, want na twee jaar ben ik gestopt om aan de slag te gaan

op een ziekenwagendienst. Ik had al op mijn zestiende een opleiding tot ambulancier doorlopen. Ik was al van mijn zestiende vrijwilliger bij een privaatdienst voor ziekenvervoer in Anderlecht. Dat was onder leiding van een pastoor, die zijn mis leidde met de radio op het altaar. Kwam er een oproep binnen, legde hij de misviering stil en vertrok hij meteen. De gelovigen moesten maar wachten. Hij reed met zijn eigen wagen achter de ambulance, met zijn sigaar in

zijn mond. Ik moest bij aankomst de situatie inschatten en hem zo nodig roepen om te komen helpen dragen. Dat waren heroïsche tijden, die vandaag niet meer mogelijk zouden zijn – laat staan toegelaten.'

Wanneer begon uw carrière bij de brandweer?

'In 1988 werd ik brandweerman. Langzaam maar zeker heb ik me opgewerkt. Ik heb tal van cursussen gevolgd en examens afgelegd. Inmiddels ben ik al zeven jaar adjudant: ik ben verantwoordelijk voor een ploeg van 13 mensen, en dat gedurende 24 uur, vier dagen per week. Drie jaar geleden ontving ik ook het brevet van officier. Daarnaast geef ik al zo'n 21 jaar les in de brandweerschool, voor toekomstige vrijwilligers of beroepsbrandweermannen. De opleiding is zeker geen lachertje: je moet er iets voor over hebben.'

Hoe was de opleiding toen jij je eerste stappen in het vak zette?

'In mijn tijd was er nog geen sprake van een brandweerschool. De eerste cursus voor brandweerman heb ik zelf nog gevolgd, in 1989 – alleen op zaterdag, en uitsluitend theoretisch. Heel anders dan nu, want in onze school beschikken we over alle mogelijke middelen om de opleiding praktisch te vervolmaken. Denk maar aan containers, materiaal om wagens open te knippen, ... Het enige vuur dat ik tijdens mijn opleiding heb gezien, is dat van een aansteker.'

In al die jaren heb je ongetwijfeld bijzondere taferelen mogen aanschouwen?

'Het spectaculairste voorval was ongetwijfeld de treinramp in onze achtertuin, in Buizingen. Ik was die dag de verantwoordelijke adjudant en kwam als eerste aan. Ik ging als eerste de gekantelde treinwagon in. Dat is een beeld dat je niet snel vergeet. Wat me nog altijd het meeste aangrijpt, zijn alle ongevallen waar kinderen bij betrokken zijn. Dat word je nooit gewoon en dat hoeft ook niet. Vroeger dachten brandweermannen wel eens dat ze zich als macho's moesten gedragen,

maar die tijd is gelukkig voorbij. We zijn geen robotten. Als je dat punt voorbij bent, als je niet meer onder de indruk raakt van het werk dat je doet, is het hoog tijd om te stoppen. Ook brandweermannen mogen hun emoties of zelfs tranen al eens de vrije loop laten. Tegelijk moeten ze wat net gebeurd is een plaats kunnen geven. Daarom is de debriefing na elke interventie zo belangrijk, en kunnen we indien nodig beroep doen op het Fire Stress Team – opgericht door psychotrauma-therapeut Erik de Soir – voor psychologische ondersteuning.'

Hoe ziet de dag van een brandweerman uit? Doden jullie de rustige momenten met kaart spelen, zoals het cliché wil?

'Jammer genoeg niet. Elke ploeg werkt 24 uur aan een stuk, onder leiding van de adjudant. De shift start 's morgens om 8 uur. Dan krijgt iedereen zijn of haar taken voor de dag toegewezen, zoals het kuisen van de wagens, het spoelen van de slangen of het controleren van het nodige materiaal. Elke taak is belangrijk – het leven van je collega's hangt er letterlijk van af. Reken daarbij een twintigtal oproepen per dag, en je weet dat onze dag al snel vol zit. Vanaf achttien uur is iedereen vrij om te doen wat men wil, maar iedereen blijft in de kazerne. We moeten immers op elk ogenblik klaar zijn om uit te rukken, en dat tot 's morgens acht uur. Na vier dagen volgen drie dagen om te recupereren en begint het hele proces opnieuw.'

Heb je naast het blussen van branden nog een andere bijzondere hobby?

'Ik was 23 jaar lang een gepassioneerd duiker. Ik duikte vaak in onze kanalen, waar je niets ziet en uitsluitend op de tast kan werken. Daar ben ik mee gestopt, maar aan stilzitten denk ik niet. Ik heb een brevet om op hoogte en in de diepte te mogen werken, al moet ik toegeven dat grotten niet zo mijn ding waren. Ik heb ook een trainersbrevet voor jiu-jitsu en geef les aan jongeren en volwassenen. Lesgeven is eigenlijk mijn grootste hobby.'

FR

Le pompier Rudy Dewinter parle de son métier et de sa passion lors d'un petit-déjeuner au Felix Art & Eco Museum le 26 février. Il est pompier depuis près de quarante ans. 'Même lorsque j'étais enfant, j'étais fasciné par les services d'incendie. J'ai pu réaliser mon rêve d'enfant', déclare Rudy Dewinter. Il est adjudant et responsable d'une escouade de 13 personnes. 'Chaque tâche est importante - la vie de vos collègues en dépend littéralement.'

Dewinter et ses collègues sont parfois confrontés à des scènes déchirantes. Ceux-ci laissent toujours une impression, dit-il. 'Nous ne sommes pas des robots. Même les pompiers sont autorisés à laisser libre cours à leurs émotions, voire à leurs larmes. En même temps, ils doivent être capables de donner une place à ce qui vient de se passer. C'est pourquoi le débriefing après chaque intervention est si important.'

Het geeft me voldoening om mijn kennis en kunde met andere te delen, zeker als het gaat om het opleiden van de brandweermannen van morgen.'

Haal je nog voldoende voldoening uit de job?

'Zeker en vast. Ik heb mijn kinderdroom kunnen waarmaken. Mijn werk is gevarieerd, mede dankzij de vele opdrachten die ik ernaast heb – denk maar aan het lesgeven. Mijn fascinatie voor de brandweer is nog niet gedoofd, en hopelijk zal dat ook nooit gebeuren.'

André Lermينياux

OKRA Drogenbos viert Driekoningen

De eerste ledenbijeenkomst van OKRA Drogenbos is achter de rug. We wensten elkaar een vreugdevol en vooral gezond 2023, met een lekker vieruurtje als sluitstuk. Het bestuur trakteerde op driekoningentaart. We mochten één koning en vijf koninginnen kronen, die elk de magische boon in hun stukje taart vonden.

*Wil ook jij graag lid worden van OKRA Drogenbos?
Stuur een mailtje naar jaak.deboeck@skynet.be
of bel hem op 02 377 12 31*

Nouche Sents geëerd als verdienstelijke Drogenbossenaar tijdens eindejaarsreceptie Cultuurraad

Het kon eindelijk weer na drie jaar: onze eindejaarsreceptie in het FelixArt Museum, de oude thuishaven van Felix De Boeck. Zo'n 80 mensen trotseerden de barre winterkoude om samen het eindejaar van drie bizarre en moeilijke coronajaren te vieren, tijdens een gezellige receptie. Er waren lekkere drankjes en hapjes, de ploeg van de Muse en de Moelie zorgden voor een sfeervolle museumzaal, en de aanwezigen deden de rest.

Hét hoogtepunt van de avond was natuurlijk de uitreiking van het diploma van verdienstelijke Drogenbossenaar. De eer viel – oververdiend – te beurt aan Nouche Sents, voor haar jarenlange toelozende inzet voor onze gemeenschap. Ze schrok toch even toen ze werd vernoemd – ze is het gewoon om meestal op de achtergrond te staan, maar ditmaal kreeg ze geen kans om zich te verstoppen. Een oorkonde en een prachtige tuil rozen waren de uiterlijke tekenen van ons diep respect voor haar. Verderop dit magazine kan je Nouche wat beter leren kennen dankzij een uitgebreid gesprek.

Achteraf was iedereen was het erover eens: deze receptie was een mooie afsluiter van de moeilijke coronaperiode, en geeft ons de kracht en motivatie om er ook de volgende jaren opnieuw tegenaan te gaan. Met onze verenigingen hebben we één doel voor ogen: van Drogenbos een levendige gemeenschap maken. Hopelijk tot binnenkort, op een van de vele bijeenkomsten van onze verenigingen.

André Lermaniaux, voorzitter van de cultuurraad Drogenbos

In memoriam Marie-Elise De Sutter

Enkele maanden na het heengaan van Daniël De Sutter moeten wij ook afscheid nemen van zijn zus Marie-Elise. Zij was een belangrijke dame in onze gemeente. Marie-Elise kwam in de jaren vijftig vanuit het verre West-Vlaanderen in Drogenbos wonen. Net als haar broer was ze gedreven om zich in te zetten voor de gemeenschap. Ze engageerde zich in de politieke wereld, om zo mee van de gemeenschap een betere leefwereld te maken. Ze werd gemeenteraadslid, schepen, OCMW-lid, en dat steeds met hetzelfde doel voor ogen: mensen helpen. Vaak in stilte, maar altijd bereikbaar en onvermoeibaar.

Ook voor cultuur was haar inzet groot. Marie-Elise werd al in de jaren zeventig lid van het Davidsfondsbestuur. Ze slaagde erin om de verenigingen rond de tafel te krijgen om samen te werken voor de vele gemeentelijke concerten. Mensen verbinden via muziek, tentoonstellingen of andere kunstvormen lag haar nauw aan het hart.

Samen met haar broer Daniël was Marie-Elise de motor achter Sicca Silva, de heemkundige kring van Drogenbos. Dankzij haar enorme inzet werd reeds heel wat belangrijk erfgoedmateriaal bewaard voor de volgende generaties. Vandaag zetten gemotiveerde mensen haar belangrijke werk verder.

Dank voor alles, Marie-Elise. Rust nu maar zacht. (AL)

zondag 26 februari

Ontbijtgesprek Rudy Dewinter

Ontbijten met een brandweerman

Naar goede traditie gaan we op de laatste zondag van februari opnieuw samen ontbijten in het Felixart Museum. Na het verorberen van smakelijke ontbijtkoeken en een tas koffie kunnen we luisteren naar de boeiende verhalen van Rudy Dewinter. Hij is al decennialang brandweerman in hart en nieren en vertelt ons over zijn ervaringen en zijn passie voor het bestrijden van vuur.

Een voordracht met beelden, veel info en vooral veel weetjes.

9 uur – Cafétaria van het Felixart Museum

Inschrijven via patricia.motten@derand.be / 02 333 05 70, op dinsdag- en donderdag van 9 tot 12 uur.

Een echte ster

Donderdag 26 januari was het opnieuw Gedichtendag. Voor Timo, de 12-jarige kleinzoon van Paula Donders, actief bij het Davidsfonds Drogenbos, hét uitgelezen moment om zijn dichtkunsten te delen met de lezers van de kaaskrabber. We willen jullie zijn prachtige gedicht, getiteld *Een echte ster*, niet onthouden.

Hoe die popsterren het flikken
Elke keer de juiste noten te tikken
En om dan te durven zingen door een micro
Rechtstreeks op de radio

Het ritme erin houden
Zodat mensen van je houden
Echt moeilijk is dat niet
Maar verzin eens telkens een nieuw lied

Om tijdens Eurosong op het podium te staan
En alle anderen te verslaan
Dat moet je durven, rechtstreeks op tv
En heel Europa kijkt mee

Als je dat allemaal kan doen
Betalen de mensen je veel poen
Dan komen ze van ver
Speciaal voor jou, de kersverse ster

Nu je concerten kan gaan geven
Ga je wat beleven
Mensen staan uren in de kou
Enkel en alleen voor jou

Femma Drogenbos leert glasetzen

De leden van Femma mochten de handen uit de mouwen steken voor een leuk workshop glasetzen. Nele D'Herde legde alles piekfijn uit, nadien konden de leden meteen aan de slag. Na een tweetal uurtjes hard labeur konden we elkaars vaasjes, glazen en schaaltes bewonderen. De mooie foto's spreken voor zich !

Ook interesse in de activiteiten van Femma Drogenbos? Stuur een mailtje naar [Veronique De Pauw](mailto:Veronique.De.Pauw@vero.depauw@skynet.be) op vero.depauw@skynet.be en zij informeert je met plezier.

Davidsfonds Drogenbos zet het nieuwe jaar feestelijk in

Op de laatste dag van januari vierde het Davidsfonds Drogenbos alsnog het nieuwe jaar. In het Chinese restaurant in Drogenbos werd er samen met de vrienden van Ukkel-Stalle en Vorst lekker gegeten, gedronken en gefeest. En gezongen, dankzij de vele bekende meezingers die het duo Greta en Polleke Devisch inzette op gitaar en accordeon. De sfeer was opperbest en laat het beste vermoeden voor het komende jaar. (AL)

Myriam 'Nouche' Sents, sleutelfiguur van het verenigingsleven

'Sociaal engagement is een microbe'

Van dansgroep DOSIDO over het OCMW tot Okra: in het leven van Myriam Sents, beter gekend in Drogenbos als Nouche, draait alles rond sociaal engagement en zorgen voor anderen. Tijd voor een gesprek met deze bijzondere vrouw, die heel wat betekend heeft voor het sociale leven in Drogenbos – en dat nog steeds met verve doet.

Toen we Nouche (68) contacteerden voor een interview, was haar eerste, spontane reactie: 'Moet dat?'. Het typeert deze actieve vrouw, die niet graag op de voorgrond staat. 'Niet ik ben belangrijk, hopelijk wel mijn inzet.'

Heb je je engagement van thuis uit meegekregen?

'Ja, ik kom uit een groot en warm gezin. Wij waren met tien kinderen, ik was een van de ouderen en heb dus al op jonge leeftijd geleerd om voor anderen te zorgen. Je moet iets betekenen voor elkaar en anderen, dat inzicht is mij met de paplepel meegegeven. Als kind speelde ik altijd kinderverzorgster, of verpleegster met mijn poppen. Het zorgende zat in mijn genen. Sociaal engagement is als een microbe voor mij. Het is uitgegroeid tot een verslaving om me in te zetten voor anderen – ik denk dat er slechtere verslavingen zijn. Het is alvast eentje die veel voldoening geeft.'

'Mijn jeugd bracht ik door in Evere, aan de grens met Schaarbeek, in een sociale wijk met veel kinderen. Onze straat was een jeugdbeweging op zich. Ik ging naar de lagere school in Evere, en liep later school in de beroepsschool in Zaventem. Nadien studeerde ik kinderverzorging in Oudergem en haalde ik in de verpleegstersschool in Ukkel mijn diploma van verpleegster.'

Het was dus een bewuste keuze om ook in je beroep voor anderen te zorgen?

'Ik heb heel mijn leven lang gewerkt in het Sint-Elisabethziekenhuis in Ukkel als verpleegster. Daar heb ik nooit van gehad. Al ziet de job er vandaag helemaal anders: vanwege de vele administratieve taken blijft er steeds minder uit over om patiënten goed te verzorgen – laat staan om een praatje met hen te maken. Het hoeft dus niet te verbazen dat het enthousiasme voor het beroep zienderogen afneemt.'

Hoe ben je in Drogenbos beland?

'In 1983 ben ik gehuwd met Jaak. We woonden vier jaar lang in Ukkel, tot we de kans kregen om hier te komen wonen. Dat was als een droom die uitkwam voor Jaak, een rasechte Drogenbosenaar die maar wat graag in zijn gemeente wilde blijven. Voor mij was er een voorwaarde: ik moest 'tussen de mensen wonen' en vele mensen kunnen ontmoeten en leren kennen.'

Intussen kunnen we zeggen dat je daarin geslaagd bent.

'Het begon in 1983 met onze volksdansgroep (nu gewoon gemeenschapsdansgroep) DOSIDO. DOSIDO werd al snel meer dan een dansgezelschap voor jong en oud, het is een grote vriendengroep. Uit DOSIDO is de dansgroep voor ouderen ontstaan, de Zandloper.'

Binnenkort blaast DOSIDO veertig kaarsjes uit. Enthousiaste jongelingen hebben de fakkel intussen overgenomen.'

'Daarnaast startte ik een afdeling van ziekenzorg, werd ik lid van het KAV-bestuur. Op mijn job werd ik syndicaal afgevaardigde. Al dat engagement heeft me ertoe aangezet om halftijds te werken, zodat ik mijn kinderen nog eens kon zien. Ik heb me regelmatig de vraag gestelde of ik er wel genoeg was voor hen. Ik probeer dat nu te compenseren, door een goede en zo veel mogelijk aanwezige grootmoeder te zijn.'

We hebben het nog niet gehad over je wellicht belangrijkste mandaat: voorzitter van het OCMW

'Politiek interesseert me niet, maar toen burgemeester Calmeyn mij in 2000 vroeg of ik niet op de OCMW-lijst wilde staan, kwam het sociale kantje in mij naar boven. Het idee om iets te kunnen doen voor de mensen, sprak me aan. Zo

In the life of Myriam Sents, better known in Drogenbos as Nouché, everything revolves around social commitment and caring for others. She worked as a nurse for many years, and has made her mark on local club life since the 1980s. For instance, she co-founded folk dance group DOSIDO, that celebrates its 40th anniversary this year. She has been president of the OCMW/CPAS for the past six years. In that capacity, Nouché was one of the driving forces behind the allotments in Marie Collartstraat and took initiatives against child poverty. And then, in 2019, together with her husband Jaak she took over the leadership of Okra. 'I have brought people together. That's all that matters.'

begon ik aan een carrière van 18 jaar, waarvan de laatste zes jaar als voorzitter.' Een van de eerste verwezenlijkingen waren de volkstuintjes in de Marie Collartstraat. Mensen kunnen hier gezond en betaalbaar voedsel kweken, maar ze leren ook samenwerken, met elkaar praten en vormen zo een hechte gemeenschap. De volkstuintjes zijn een succes geworden. Ooit groeide hier enkel maïs in de zomermaanden, nu is

het een levendige en bloeiende tuin geworden.'

'Daarnaast namen we initiatieven tegen kinderarmoede, zoals huistakenschool de Passage, een tweedehandsbeurs voor kinderkleding en een kringloopwinkel in samenwerking met Televil – jammer genoeg is die werking stopgezet vanwege de sluiting van de gemeentelijke feestzaal.'

De laatste jaren is er nog een engagement bijgekomen: de verantwoordelijkheid voor Okra?

'Toen voorzitter Gust en zijn vrouw in 2019 plots moesten stoppen, heb ik samen met mijn man Jaak en Patricia de leiding in handen genomen. Maandelijks vergaderen we met onze 55-plussers, maar we gaan ook regelmatig samen wandelen, sporten of naar een evenement in de buurt. De mensen waarvoor José en Gust zo lang hebben gezorgd, mochten niet in de kou blijven staan. Het is belangrijk dat ze elkaar blijven ontmoeten voor momenten van ontspanning. Dat mocht niet verloren gaan.'

We hopen dat onze gemeenschap nog vele jaren op jou kan rekenen. Hoe kijk je er zelf tegenaan?

'Heel kort gezegd: Ik heb mensen bij elkaar gebracht. Meer moet dat niet zijn.'

André Lerminiaux

donderdag 16 februari,
2 maart, 16 maart
Linkegames

JEUGD

18 uur – GC de Moelie

Speel jij graag boardgames of andere gezelschapsspelen? Kom dan samen met vrienden of familie een spel spelen. Breng je eigen spel mee of speel er eentje uit onze grote collectie die aanwezig is.

Je hoeft geen kenner van gezelschapsspelen te zijn want onze begeleiders geven je een vakkundige uitleg over alle gezelschapsspelen die aanwezig zijn. We doen ook altijd ons best om een gezelschapsspel te vinden dat het best aansluit bij jouw voorkeur, ervaring en smaak.

Interesse? Kom dan elke eerste of derde donderdag van de maand naar Linkegames in de Friendsbar van de Moelie.
info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be

zondag 5 februari
Sprookjes enzo
Kat met laarzen (6+)

FAMILIE

15 uur – GC de Moelie

Hé jij ... Ja jij ... Ik heb het tegen jou! Zou jij een kat vertrouwen die laarzen aan heeft en die kan praten? Ik wel, want deze kat is een ongelofelijk beest: hij kan toveren. Ik heb horen zeggen dat hij een bedelaar in een prins heeft veranderd, en een reus in een muisje ...

En dan heeft hij er ook nog voor gezorgd dat zijn baas een kasteel kreeg en met de dochter van de koning kon trouwen.

Die kat dus ... die met laarzen. De kat laat weten dat als je komt, je misschien ... heel misschien ... zijn laarzen eens mag passen.

tickets: 9 euro,
7 euro (abonnees)
info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be

dinsdag 14 februari
Mothering Sunday
FilmMatinee

FILM

14 uur – GC de Moelie

Het is 30 maart 1924, Moeders Zondag. Dit is de dag waarop al het huispersoneel vrij krijgt voor familiebezoek. Jane Fairchild (Odessa Young) is het dienstmeisje van de goeie familie Nivens (Colin Firth, Olivia Colman). De Nivens gaan die dag traditiegetrouw lunchen met de Sheringhams. De dag neemt een dramatische wending, maar Jane zal haar ervaringen gebruiken om uit te groeien tot een gevierd schrijfster.

Engels gesproken, Nederlands ondertiteld.
speelduur: 110 minuten
tickets: 3 euro
info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be

vrijdag 17 februari,
31 maart, 28 april
Gamebeek Junior
(8 tot 13 jaar)

JEUGD

15.30 tot 18 uur – GC de Moelie

Kom meteen na schooltijd gamen met je vrienden. Ontdek de nieuwste games en consoles of speel een game van vroeger. Ook op 26 mei en 23 juni.

gratis
info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be

vrijdag 17 februari,
31 maart, 28 april
Gamebeek (14+)

JEUGD

19 uur – GC de Moelie

Kom gamen op de nieuwste spelconsoles en grote schermen. Ook op 26 mei en 23 juni.

gratis
info: vooraf inschrijven via teji@i4f.be is verplicht
max. 30 deelnemers
info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be

zaterdag 18 maart
Status Quo Forever

MUZIEK

Status Quo is een legendarische band en maakte de ene hit na de andere van eind de jaren zestig tot begin de jaren tachtig. Denk maar aan de klassiekers *Whatever you want*, *Roll over lay down*, *Rockin' all over the world*, *Paper plane* en *In the army now*. In het Verenigd Koninkrijk veroverden ze de top tien met maar liefst 22 singles. Op zaterdag 18 maart kan je in de Moelie de hoogdagen van de Britse rockband herbeleven tijdens de show van de Nederlandse tributeband Status Quo Forever. 'Onze band werd opgericht in 2017', vertelt zanger Jeroen Scheepers. 'We brengen een show met de energie en rauwheid, de harmonieuze samenzang en het gitaarspel waar Status Quo om bekend staat. Bekende meezingers passeren uiteraard de revue, maar we spelen ook een aantal minder bekende juweeltjes van Status Quo zoals *Big fat mama*, *Softer ride* en *4500 times*.' (TD)

info: 20 tot 22.30 uur – GC de Moelie • tickets: 20 euro (basis), 10 euro (-21 jaar), 18 euro (abonnees)

zondag 26 februari,
26 maart
Repair Café +
Gratifieria

PROJECT

14 tot 18 uur – GC de Moelie

Heb je spullen die defect zijn? Gooi ze niet weg! Je kan ze gratis laten herstellen in Repair Café Linkebeek. Electro, fiets, klein timmerwerk en speelgoed, naaiwerk, messen slijpen, juwelen, informatica en gratis eerste notarieel advies.

info: www.repaircafelinkebeek.be

dinsdag 28 februari,
28 maart
Kaart- en
spelnamiddag
MoelieMatinee

ONTMOETING VOOR

55-PLUSERS

14 uur – GC de Moelie

Zak af naar ons café 'Friendsbar' en kom in fijn gezelschap een kaartje leggen, een gezelschapsspel uitkiezen of gewoon een fijne babbel slaan. De Moelie voorziet voor iedereen een drankje. Wij kijken er alvast naar uit.

gratis, maar vooraf inschrijven is verplicht.

info: www.demoelie.be,
02 380 77 51 of info@demoelie.be

vanaf 1 maart: reeks 3, telkens om 14 uur
Ik ben kunstenaar
Kleuterclub Drogenbos

FAMILIE

14 uur - GBS de Wonderwijzer

Elke woensdagnamiddag kan je kind terecht in de kleuterclub van GC de Muse. We organiseren reeksen van activiteiten voor kinderen van de tweede en derde kleuterklas. In deze reeks verkennen we verschillende beeldende kunstenaars. Je krijgt inzicht in hun denkwereld en gaat met diverse materialen en technieken aan de slag. Dat gebeurt niet puur beeldend. Verschillende kunstdisciplines komen aan bod in deze ontdekkingsstocht.

reeks drie: 1, 8, 15, 22 en 29 maart – thema: Ik ben kunstenaar.

tickets: 36 euro per kind (reeks van 5 weken). Korting bij een tweede deelname.

info: www.demuse.be, 02 333 05 70, info@demuse.be

donderdag 23 maart
De Poepa
Brussels Volkstejoëter

THEATER

Hilarisch theater in het sappige Brusselse dialect. Daar staat het Brussels Volkstejoëter sinds jaar en dag om bekend. Maar de laatste jaren waagt het zich ook aan tragikomedies. Met succes. In maart is het Brusselse gezelschap te gast met *De Poepa*, een verbrusseling van het bejubelde toneelstuk *Le Père* van de Franse auteur Florian Zeller. 'We speelden eerder al *Moeste weite wa da'k paas* van Florian Zeller en kiezen nu opnieuw voor die auteur', vertelt Geert Dehaes van het Brussels Volkstejoëter. 'Claude Lammens verbrusselde het stuk van Zeller dat het verhaal vertelt van André, een dementerende oudere man met twee dochters. Hij merkt dat er iets aan het veranderen is. Hij voelt zich bedreigd, achtervolgd en verliest zijn oriëntatie. Maar van hulp wil hij niet weten. Het is een verrassend stuk, dat tegelijk genadeloos en komisch is. Het toont hoe mensen elk op zoek gaan naar een manier om met de realiteit van de ziekte om te gaan.' (TD)

info: 20 tot 22.30 uur – GC de Moelie • tickets: 18 euro (basis), 10 euro (-21 jaar), 16 euro (abonnees)

donderdag 9 maart
Perpetuum Mobile
Tine Embrechts,
William Boeva, Peter
Thyssen, Bert Verbeke

THEATER

20 uur – GC de Moelie

Lees het artikel op pg. 12-13.

tickets: 18 euro (abo: 16 euro)

info: www.demoelie.be,

02 380 77 51 of info@demoelie.be

NL

dinsdag 14 maart
Onze Natuur
FilmMatinee

FILM

14 uur – GC de Moelie

Deze familiefilm neemt elke kijker mee in de wonderde wereld van *Onze Natuur*. Nooit eerder is onze eigen achtertuin in al zijn glorie vertoond. Een kans om oog in oog te komen staan met de grote maar ook de allerkleinste dieren, met als doel te verwonderen, te leren fier zijn op al dat moois om ons heen.

Nederlands gesproken.

speelduur: 84 minuten

tickets: 3 euro

info: www.demoelie.be,

02 380 77 51 of info@demoelie.be

dinsdag 11 april tot vrijdag 14 april
Stage Nederlands oefenen (4-9 j.)

STAGE

Schoolvakanties zijn ideaal om toffe activiteiten te doen én Nederlands te oefenen. 'Dat kan tijdens onze stages voor anderstalige kinderen', vertelt Dirk Craps, stafmedewerker van de Moelie. 'Kinderen van 4 tot 9 jaar zijn van dinsdag tot en met vrijdag welkom tijdens de eerste week van de paasvakantie. Samen met de begeleiders van De Horizon reizen ze de wereld rond. Tijdens het spelen worden ze gestimuleerd om Nederlands te spreken. We bieden geen taallessen, maar een gevarieerd programma. Alles staat in het teken van reizen en de wereld ontdekken.' (TD)

info: GC de Moelie • tickets: 90 euro (kind 1), 80 euro (kind 2)

TICKETS EN INFO

GC de Moelie, Sint-Sebastiaanstraat 14, 1630 Linkebeek
info@demoelie.be • Tel. 02 380 77 51 • www.demoelie.be
OPENINGSUREN: ma van 13.30 tot 17 uur, di, do en vr van 9 tot 12.30 uur en van 13.30 tot 17 uur en op wo van 9 tot 13 uur, tijdens schoolvakanties elke werkdag tot 16 uur.

TICKETS EN INFO

GC de Muse, Kuikenstraat 4, 1620 Drogenbos
info@demuse.be • Tel. 02 333 05 70 • www.demuse.be •
OPENINGSUREN: di en do van 9 tot 12.30 uur.

Meer info over : www.demuse.be/nl/taaliconen

Cabaretgroep komt na 5 jaar weer samen

'Aanvaard wat de tijd met je doet'

De cabaretgroep stortte vijf jaar geleden in elkaar. Nu komen Tine Embrechts, William Boeva, Peter Thyssen en Bert Verbeke opnieuw samen. Maar kan een groep hetzelfde blijven als de individuen veranderen? Omarm verandering en de tijd, is hun antwoord met het stuk Perpetuum Mobile. Toch ontstaat nog steeds dezelfde 'mooie vorm van energie' als de vier vrienden samen zijn.

Waarover gaat het stuk Perpetuum mobile?

Peter Thyssen: 'Het is het verhaal over de teloorgang van een van Vlaanderens bekendste cabaretgezelschappen. Vijf jaar nadat hun succes in elkaar stortte,

komen ze opnieuw samen, in de hoop om hun gezelschap nieuw leven in te blazen. Elk bedrijf van het stuk gaat terug in de tijd. Het verhaal begint met een groep mensen die uit elkaar gegroeid zijn, maar naarmate het stuk

vordert leer je de geschiedenis van het gezelschap en ga je begrijpen wat hen zo jaar geleden bij elkaar bracht.'

Bert Verbeke: 'Dat maakt het verhaal zo interessant. Het begint met de

neergang van de groep. En gaandeweg ga je terug naar de droom van waaruit alles ontstond. De droom van vier mensen die met de tijd uit elkaar is gespat.’

Kun je de vier karakters van de cabaretgroep even schetsen?

Bert: ‘William Boeva speelt de rol van Quinten. Zijn gevatte quotes vertellen je dat hij het schrijverstalent van de groep is. Lien (Tine Embrechts) heeft een megatalent als comedian. Toch heeft ze het moeilijk om het waar te maken in de comedywereld die vooral door mannen gedomineerd wordt. Mijn personage heet Tom. Hij heeft een heel gevoelige kant en fungeert als bindmiddel tussen de leden van de groep.’

Peter: ‘Mijn personage heet Johan. Als man van 55 is hij de oudste van het gezelschap. In zijn gouden jaren was hij een hit op televisie. Het comedywonder van Vlaanderen, zeg maar. Hij is de typische alfaman. Hij wil die reünie dan ook heel graag bijwonen om zijn ster opnieuw te doen schitteren.’

Wat heeft de tijd met hen als individu gedaan?

Peter: ‘Johan heeft zich altijd wat verheven boven de anderen gevoeld. Of hij uit de botsingen die daaruit voortvloeiden, iets geleerd heeft? Dat is nog maar de vraag. Bij de nieuwe kansen die het leven hem aanreikt, lijkt het erop alsof hij weer snel in dezelfde valkuilen van het verleden trapt. De opportunist in hem is er nog steeds.’

Bert: ‘Tom leer je kennen als een goedaardige, zelfs wat timide jongen. Ik vergelijk hem wel eens met de underdog van de groep. Maar het succes heeft ook hem in zijn greep. Door de sterrenstatus loopt ook hij regelmatig naast zijn schoenen. Zo verliest hij zichzelf beetje per beetje.’ Letterlijk vertaald betekent de term ‘perpetuum mobile’ voortdurend bewegend.

Wat roept de term bij jou op?

Bert: ‘Voor mij betekent ‘perpetuum mobile’ het onvermogen van de mens om de tijd te vatten. Wij proberen dat op allerlei manieren. Door de tijd te

meten en op te delen. Maar wat we ook doen, de tijd zal ons altijd te slim af zijn.’

Peter: ‘Hij doet me denken aan mijn neef Merlijn. Telkens als ik hem zie, heeft hij het over een toestel dat hij wil ontwerpen. Het heeft als wonderlijke eigenschap dat het een onuitputtelijke stroom van energie kan voortbrengen. Stel je voor dat het hem lukt! Dan zijn al onze energieproblemen opgelost. (lacht) Waarschijnlijk is dat niet voor morgen. Maar gewoon het feit dat hij daarvan droomt, vind ik geweldig.’

Het stuk maakt dan ook duidelijk dat niets eeuwig is. Dat verandering de enige constante is. Hoe ga jij zelf met die waarheid om?

Peter: ‘Ik vind dat zalig. Elke dag ben ik benieuwd wat voor nieuws er zich zal aandienen. Onlangs heb ik mijn moeder verloren. Dat maakt dat ik nu wees ben. Die nieuwe situatie bekijk ik niet alleen als een pijnlijke vorm van verlies. Ik zie het ook als uitnodiging om een nieuwe versie van mezelf te worden. Nu ik geen ouders meer heb, ben ik veel meer op mezelf aangewezen. Dat brengt een heel nieuwe manier van denken en voelen met zich mee. Natuurlijk kom je terecht in een leegte, maar daarin kunnen nieuwe dingen ontstaan. Het brengt een verandering op gang. Een die ik niet afstoot, maar omhels.’

Bert: ‘Het is een gegeven waarmee je moet leren leven. Bij mij lukt dat met vallen en opstaan. Ik slaag er steeds meer in om er op een positieve manier naar te kijken. Ik ben er ondertussen van overtuigd dat het saai zou zijn, als wij en de wereld niet zouden veranderen. Wat een eentonig leven zou dat niet zijn. Maar het is ook zo dat we in een tijd leven waarin we aan verandering verslaafd zijn geworden. We zoeken alsmaar meer prikkels op om nieuwe en telkens andere ervaringen op te doen. Gelukkig zie je ook een tegenbeweging. Meer mensen laten sociale media links liggen, gaan mediteren of aan zingeving doen. Misschien zie ik dat, omdat het is wat ik wil zien. Maar ik hoop oprecht dat we back to basics gaan. Zeg nu zelf, het feit dat we op elk moment van het jaar in onze supermarkt alles kunnen vinden

omdat het van overal ter wereld aangevoerd wordt, dat is toch niet houdbaar. We gaan terug moeten leren leven met wat de natuur ons biedt. Wat meer soberheid en minder drang naar verandering zou ons goed doen.’

Hoe zou je de dynamiek in jullie gezelschap omschrijven?

Peter: ‘We hebben alle vier heel verschillende persoonlijkheden. Maar op een of andere manier zijn we compatibel. Dat merk je als we samen zijn. Dan ontstaat er een mooie vorm van energie.’

Bert: ‘Elk van ons heeft een ander parcours gelopen. William komt uit de wereld van de comedy. Peter en ik hebben vooral ervaring opgedaan in het theater en de musical. Tine heeft dan weer een ontzettend diverse achtergrond. En blijkbaar werkt de bijzondere mix van al die ervaringen.’

Hoe zou jij de kerngedachte van het stuk samenvatten?

Bert: ‘Probeer de tijd vooral niet te vatten of tegen te houden. Probeer je dat toch, dan zal je met je neus op de harde feiten gedrukt worden. Wees ook niet angstig voor de toekomst. Want dat maakt het alleen maar erger. Probeer vooral te aanvaarden wat de tijd met je doet.’

Peter: ‘Voor mij is het verleden een les. De toekomst een plan. En ik probeer met die kennis van vandaag een feest te maken. (lacht)’

Nathalie Dirix

donderdag 9 maart
Cabaretvoorstelling
Perpetuum Mobile

THEATER

20 tot 22.30 uur – GC de Moelie

prijs: 18 euro,
10 euro (jonger dan 21),
16 euro (abonnees)

NL

FR

Une région très active

De Rand est une région active qui crée de nombreux emplois. Certains postes vacants ne sont pas pourvus, mais il y a aussi beaucoup de demandeurs d'emploi. Dans le Rand et à Bruxelles. Pourquoi ? Que fait-on à ce sujet ? Et quel rôle y jouent les communes à facilités ?

Comment est-il possible qu'une région productive de premier plan ait quand même le taux de chômage le plus élevé ? « Ces dernières années, nous observons en Belgique et en Flandre une transition vers une économie de services à forte intensité de connaissances, selon la récente étude RVA. Par conséquent, les emplois créés en ville correspondent moins bien aux demandeurs d'emploi souvent peu qualifiés qui s'y trouvent également », explique Jemima Bidee, conseillère en matière de marché du travail pour le Brabant flamand au sein de l'Office flamand de l'emploi et de la formation professionnelle (VDAB).

Les lacunes linguistiques semblent également être un des facteurs déterminants du taux de chômage plus élevé. Les communes à facilités arrivent en tête de classement : à Wemmel, Kraainem, Wezembeek-Oppem et Rhode-Saint-Genèse, entre 60 et 70 % des demandeurs d'emploi ont des lacunes linguistiques en néerlandais. À Linkebeek et Drogenbos, ils sont entre 70 et 80%.

Een regio die werkt

De Rand is een zeer actieve regio die veel arbeidsplaatsen creëert. Maar er is ook een maar. Terwijl heel wat vacatures niet ingevuld geraken, zijn er toch behoorlijk wat werkzoekenden. In de Rand en zeker ook in het nabijgelegen Brussel. Hoe komt dat? Wat wordt eraan gedaan? En welke rol spelen de faciliteitengemeenten daarin?

De Rand doet het economisch erg goed. Dat vertaalt zich ook in de werkgelegenheidscijfers. 'In 2021 waren er in totaal 213.288 arbeidsplaatsen in de Vlaamse Rand', zegt Jemima Bidee, arbeidsmarktadviseur voor Vlaams-Brabant bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). 'Ter vergelijking: in Vlaams-Brabant waren er dat 474.922. De Rand neemt dus 44,9 % van de arbeidsplaatsen voor zijn rekening.' Opvallend daarbij is dat gemeenten die veel arbeidsplaatsen tellen vaak ook de meeste werklozen hebben. In Machelen waren er in 2021 bijvoorbeeld 86.375 arbeidsplaatsen, maar de werkloosheidsgraad was er met 7,39 % de op een na hoogste van de provincie. Vilvoorde telde het op twee na hoogste aantal werklozen (7,35 % tegenover 27.000

INFORMATIE

rand-nieuws

arbeidsplaatsen). De werkloosheidsgraad in heel Vlaanderen bedraagt zo'n 5,80 %. De werkzaamheidsgraad – het deel van de actieve bevolking dat aan het werk is – ligt in de Rand dan ook iets lager dan in de rest van Vlaanderen: 73,4 % tegenover 74,2 % (cijfers van 2018), met als uitschieters naar beneden de faciliteitengemeenten Kraainem (66,0 %) en Wezembeek-Oppem (67,7 %).

Taalachterstand

Hoe kan het dat een productieve topregio toch de hoogste werkloosheidscijfers heeft? Bidee: 'Volgens de recente RVA-studie *Geografische spreiding van de werkloosheid* is werkgelegenheid vaak geconcentreerd in grootsteden en centrumsteden. De laatste jaren zien we in België en Vlaanderen steeds meer een transitie naar een kennisintensieve diensteneconomie. Daardoor stemt de jobcreatie in de stad minder goed overeen met de vaak kortgeschoolde werkzoekenden daar.' Machelen en Drogenbos hebben in de Rand het hoogste aantal laaggeschoolde werkzoekenden, respectievelijk 43,7 % en 43,2 % (cijfers van 2020). Linkebeek het laagste (22,9 %), maar dat kent dan weer het hoogste aantal hooggeschoolde werkzoekenden (48,4 %).

Taalachterstand lijkt een van de bepalende factoren voor de hogere werkloosheidscijfers. Terwijl in Vlaanderen 21 % van de werkzoekenden weinig kennis heeft van het Nederlands, ligt dat in de Rand hoger. De faciliteitengemeenten spannen daarin de kroon: in Wemmel, Kraainem, Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius-Rode hebben tussen 60 % en 70 % van de werkzoekenden een taalachterstand Nederlands, in Linkebeek en Drogenbos zelfs tussen 70 % en 80 %.

De Rand telt ook een veel hoger aantal werkzoekenden met een migratieachtergrond: 51,2 % in Zaventem en Vilvoorde, 56,3 % in Machelen, tegenover 33,3 % in Vlaanderen. De VDAB doet heel gericht

inspanningen om de grote groep kwetsbare werkzoekenden aan het werk te helpen, legt Bidee uit. 'We zetten sterk in op competentieversterking, zoals leren op de werkvloer. In de Rand hebben we daarbij specifiek aandacht voor anderstaligen, met taalcoaching en taalondersteuning op de werkvloer.'

Samenwerken met Brussel

De werkgelegenheids situatie stopt natuurlijk niet aan de gewestgrenzen. Ook Brussel kent een jonge bevolking met een hoog aantal werkzoekenden: 83.536 in mei 2022. En dat terwijl Vlaams-Brabant net met een grote arbeidsmarktcrachte kampt: een goede 9.000 vacatures raken niet ingevuld. Helaas zijn 's lands gewesten niet altijd communicerende vaten, en ervaren Brusselse werkzoekenden verschillende drempels om aan de slag te kunnen in de Vlaamse Rand.

Talenkennis is er daar een van, zo blijkt uit een recente arbeidsmarktanalyse van de VDAB en zijn Brusselse tegenhanger Actiris. Vacatures in Vlaams-Brabant vragen in 85 % van de gevallen een goede tot zeer goede kennis van het Nederlands, terwijl de meeste Brusselse werkzoekenden Franstalig zijn, en maar 7 % van hen zegt een goede kennis van de tweede landstaal te hebben. Daarom zetten beide organisaties al enkele jaren in op taalopleiding en taalcoaching op de werkvloer. Met succes: tussen 2017 en 2019 nam het aantal Brusselse werkzoekenden dat zo'n opleiding volgde bij de VDAB met 40 % toe.

Ook de scholingsgraad van heel wat Brusselse werkzoekenden stemt niet overeen met de arbeidsmarktsituatie. Zowel in Brussel zelf als in Vlaams-Brabant is het aantal vacatures voor kortgeschoolden sterk afgenomen. Daarom hebben VDAB en Actiris een lijst opgesteld met vacatures in Vlaams-Brabant waarvoor Brusselse kortgeschoolden in aanmerking komen. Dat de samenwerking succes kent, blijkt onder meer uit

mobilitésenquêtes: tussen 2014 en 2019 steeg het aantal Brusselaars dat naar Vlaams-Brabant, en dan voornamelijk de Vlaamse Rand pendelde met 17,2 %. Concreet zijn dat dagelijks meer dan 6.000 extra Brusselse pendelaars.

Vooruitgaan door samen te werken

'De samenwerking met Actiris loopt al enkele jaren,' zegt Geert Pauwels, directeur van de VDAB Brussel, 'maar sinds kort richten we onze communicatie voor het eerst ook echt naar de Vlaamse werkgevers. Daarvoor spraken we vooral de Brusselse werkzoekenden aan, maar ook voor de werkgevers liggen hier natuurlijk kansen om hun vacatures in te vullen.'

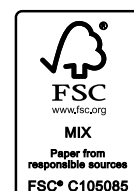
Ook in de omgekeerde richting, van de Rand naar Brussel, wordt er druk gependeld. De uitgaande pendel (mensen die buiten de gemeente werken) in de Rand is het sterkst in de zes faciliteitengemeenten, met cijfers boven de 90 %, waarvan het leeuwendeel wellicht richting hoofdstad. En dat loont duidelijk: het gemiddelde netto belastbaar inkomen per aangifte was in 2018 in de faciliteitengemeenten 44.857 euro, tegenover 40.233 euro in de Vlaamse Rand en 35.388 euro in Vlaanderen. Koploper is Sint-Genesius-Rode met 49.632 euro, Drogenbos bungelt aan de staart met 30.239 euro.

Wat brengt de toekomst voor de werkgelegenheid in de Vlaamse Rand? 'De werkzaamheidsgraad stijgt, maar we zijn er nog niet', waarschuwt Bidee. 'De doelstelling van de Vlaamse overheid is om tegen 2030 een werkzaamheidsgraad van 80 % te halen. Dat blijft een grote uitdaging, zeker in de Rand en met betrekking tot de kwetsbare groepen. Het blijft van belang om die met specifieke acties te ondersteunen.'

Jan Haeverans

KAASKRABBER is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Muse en vzw 'de Rand'. Kaaskrabber komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. REDACTIERAAD Gudrun Dewilde, Joke Dondeyne, André Lermينياux, Niko Lermينياux, Patricia Motten, Paul Smets, VORMGEVING heartwork.be FOTOGRAFIE Tine De Wilde, DRUK Drukkerij Van der Poorten EINDREDACTIE Filip Van der Elst.

Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, filip.vanderelst@derand.be
HOOFDREDACTIE Geert Selleslach, 02 456 97 98, geert.selleslach@derand.be
REDACTIEADRES GC de Muse, Kuikenstraat 4, 1620 Drogenbos, Tel. 02 333 05 70, info@demuse.be, www.demuse.be
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Jo Van Vaerenbergh, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel
ARCHIEF Je vindt deze editie en het volledige archief van kaaskrabber op de website www.demuse.be

MENSEN

aan de terminus

Charlotte (19, studente kunsten) en Yannis (28, student massage en reflexiologie) nemen regelmatig de tram. Niet dagelijks, maar wel telkens ze naar het centrum van Brussel gaan. 'Bij voorkeur neem ik de bus, maar ik kies toch de tram boven de trein', zegt Charlotte.

'Ik houd er wel van om de tram te nemen, met uitzondering van lijn 82. Die route is niet zo fijn', vult Yannis aan. 'We praten veel en kijken naar de mensen. Op de eerste ritjes keek ik nog voornamelijk naar buiten, om de omgeving te ontdekken, maar ondertussen is de focus verlegd naar de medereizigers.'

Charlotte: 'Als iemand ons aanspreekt, slaan we graag een praatje. Al zijn het meestal dronkaards of vreemde vogels die ons benaderen. Van een speciaal geklede vrouw kan ik wel genieten. Die krijgt van mij altijd een compliment.'

Tekst & foto: David Legrève